

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 22. S. Fructuosus Bracarensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Fugitivus Hispalensis, antea Abbas, & Sæculum VII
 Fructuosus Bracarenfis. Præterea Epis- A. C. 656.
 coporum absentium Legati quinque ad-
 erant.

§. XXII.

S. Fructuosus Bracarenfis.

Sanctus Fructuosus Regali progenie or- *Act. Ben. to.*
 tus, filius Belliducis, plurimum in Ter- *2. p. 581.*
 ritorio Vireziensi inter montes Legionis
 & Gallæciæ commorantis, cum, adhuc
 puerulus, esset apud Patrem, qui forte
 tunc pecus numerabat, loca magis aspe-
 ra & horrida oculis notabat, cogitabat-
 que in iis aliquando Monasteria fundare.
 Parentibus vita functis, a Conantio seu
 Tonatio, qui Episcopus Palentinus fuisse
 creditur, tonsuram accepit, & ad vitæ
 Sanctitatem informatus Bona sua in Ec-
 clesias, pauperes, mancipia, quæ manu-
 mittebat, sparsit; majorem vero partem
 impendit fundando Monasterio Complu-
 tum nominato, quia dedicatum erat SS.
 Justo & Pastori illius Civitatis Martyri-
 bus, etsi illa Civitas a Monasterio longe
 distaret. Illic igitur magnam Congre-
 gationem instituit; cum vero hominum
 ad se invisentium multitudinē fatigare-
 tur, alio Abbate illis Monachis præfecto,
 in eremum se abdidit. In diversis locis,
 tribus præterea Monasteriis conditis, suæ
 Disciplinæ sponte subjectos habuit Viros
 nobiles,

Sæculum VII nobiles, & olim in Aula Regis præcipuis
A. C. 656. Dignitatibus insignes, quorum multi
 deinde ex hac schola ad Episcopatus a-
 picem evecti sunt.

Cum S. Fructuosus quartum quoque
 Monasterium in Insula Gaditana, & quin-
 tum in Ora vicina, loco, qui *Nona* dice-
 batur, quia novem millibus a mari dista-
 bat, fundasset, ad ea tanto numero No-
 vitii convolarunt, ut Præfectus Provin-
 ciæ, veritus, ne viri ad militiam, & ob-
 eunda Reipublicæ munia essent defutu-
 ri, hanc rem datis litteris ad Regem de-
 ferendam putaverit. Tota sæpe familia
 Deo se consecrabat, Patribus cum filiis
 Monasteria virorum, & Matribus cum fi-
 liabus sacrarum Virginum, Domos in-
 gredientibus. Omnium prima scemina-
 rum Asceterium haud procul *Nona* fun-
 davit S. Benedicta, quæ nobili genere
 nata, & propediem viro potentissimo
 nuptui tradenda ad desertum Nonani Mo-
 nasterii clam confugiens S. Fructuosum
 rogavit, ut curam sui fusciperet. Ille
 constructa ex ligno cellula viros Religio-
 sos mittebat, qui puellam Institutum Mo-
 nasticum edocerent, & alimenta suppe-
 ditabat. Pluribus aliis Virginibus dein-
 de Benedictæ exemplum sequentibus,
 cum jam numero octoginta essent, S. Ab-
 bas in alia eremo Monasterium, in quo
 habitarent, ædificavit. Propositum sibi
 habe-

habebat Vir Sanctus in Orientem com-
migrare; sed Rex a quibusdam de hac
re monitus, Abbatem comprehendi iussit,
& pedem ex Hispania efferre vetuit.
Tandem S. Fructuosus Episcopus Du-
miensis & deinde Bracarenfis, ut dixi-
mus, ordinatus, Monachi mores & rigo-
rem nunquam dimisit, & constructam a
se Abbatiam Montellensem inter Civita-
tes Dumienfem & Bracarenfem sitam in
locum Sepulchri sibi elegit.

Sæculum VII
A. C. 656.

§. XXIII.

S. Fructuosi Regula.

Habemus S. Fructuosi Regulam, quam
Monasterio suo Complutensi dedit, *Cod. Reg. to.*
2. p. 230. c.
Regulæ S. Benedicti valde propinquam. *21. 22. p. 250*

In ea conversos vocat, omnes illos, qui
ad Monasterium veniebant, sub Regula
militaturi. Est vero & alia Regula S. Fru-
ctuosi, quæ dicitur communis, verisimi-
liter ideo, quod in omnibus ejus Mona-
steriis observaretur. Hæc aliqua me-
moratu digna continet. Primo S. Vir
duo Pseudo-Monasteriorum genera re-
probat, nempe illa, quæ homines privati
suo arbitrio erigebant; non nulli enim
se ipsos ruri in ædibus suis includentes
cum uxoribus suis, liberis, vicinis, & ser-
vis jurejurando etiam se obstringebant,
omnia communia habituros, sed sine Re-
gula & sine Præposito. Homines erant
avaritiæ

6. I.